

**Міжнародний центр наукових досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ НАУКИ»

8-9 ЧЕРВНЯ 2018 РОКУ

(ЧАСТИНА ІІІ)

**Київ
МЦНД
2018**

Самойлов І. ПЕРСИСТЕНЦІЯ. ВЗАЄМОДІЯ ЛЮДСЬКОГО ЗОРУ З LED-ІНДИКАЦІЄЮ.....	31
Складанний Д.М. БАГАТОКРИТЕРІАЛЬНА ОПТИМІЗАЦІЯ СКЛАДУ ПОЛІМЕРНОГО КОМПОЗИТУ	33
Труханов О.В., Коваленко М.А. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ СТЕНД ДЛЯ ВИПРОБУВАННЯ МАЛОПОТУЖНИХ ВЕНТИЛЬНИХ ДВИГУНІВ	35
Хвостюк Я.Ю., Івіцький І.І. МОДЕРНІЗАЦІЯ ЧЕРВ'ЯКА ЕКСТРУЗІЙНОЇ МАШИНИ.....	37
Шедролосоєв А.В., Коннов В.Н., Узлов А.Н., Кириченко К.В. УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ТЕХНОЛОГИИ СТРОИТЕЛЬСТВА ПОНТОНОВ КОМПОЗИТНЫХ ПЛАВУЧИХ ДОКОВ.....	38
Фізичне виховання і спорт	40
Гончарук А.О. АЕРОБІКА ЯК ЗАСІБ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ	40
Фізико-математичні науки	42
Maslov D. DATA PROCESSING BY AUTOMATED METHOD	42
Ванденко Д.Є. МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ВЗАЄМОДІЇ ДВОХ ТІЛ, ЩО ПОЄДНАНІ МІЖ СОБОЮ ПРУЖИНОЮ.....	43
Лозовий А.О. ФАКТОРНИЙ АНАЛІЗ ІНФОРМАТИВНОСТІ ПАРАМЕТРІВ ДВОМІРНИХ АВТО- І ВЗАЄМО КОРЕЛЬОВАНИХ ВИБОРК У ЗАДАЧАХ ДЕФЕКТОСКОПІЇ.....	46
Поган А.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАТИВНОСТІ ВИБРОК ВІБРАЦІЙ У ЗАДАЧАХ СПОСТЕРЕЖЕННЯ СТАНУ ТЕХНІЧНИХ ОБ'ЄКТІВ	48
Філологічні науки	50
Будко А.В. ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ТА ШЛЯХИ УТВОРЕННЯ СЛЕНГОВИХ ОДИНИЦЬ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	50
Добріца А.В. НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ СТИЛЬ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ТРУДНОЦІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ.....	51
Коломієць М.М. ВАРІАТИВНІСТЬ МОЛОДІЖНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО СЛЕНГУ	53
Кущин О.Т., Троцько І.П. БІЛІНГВІЗМ ТА ЗАСВОЄННЯ ДРУГОЇ МОВИ.....	55
Маріна О.В. СТРАТЕГІЇ І ТАКТИКИ ВИРАЖЕННЯ ЗАКЛИКУ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	57
Трухан-Базалійська Т.Л. РОЗВИТОК МІЖСОБИСТІСНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	58

складається занадто повільно, негативний досвід може привести до виникнення психологічного бар'єру і негативної реакції на процес говоріння другою мовою. Крім того, в групі часто формуються навички спілкування з ознаками інтерференції, створюється мікросфера спілкування, яка сприймається більш сприятливо, ніж реальна комунікація, тобто спостерігається зближення з ситуацією «навчального білінгвізму» [1]. При цьому важливо знайти правильне співвідношення теоретичних знань і практичних умінь. Саме психолінгвістичний підхід до організації навчання нерідній мові дає можливість вирішення цієї проблеми і відіграє провідну роль при засвоєнні навичок. Обсяг і характер теоретичних відомостей про мову в процесі навчання представляють найбільш складну і цікаву проблему психолінгвістики і методики навчання нерідній мові. Механізми функціонування другої і першої мови одні й ті ж, тому відомості про становлення мови, її розвитку, дані про білінгвізм надзвичайно важливі для тих, хто організовує процес вивчення нерідної мови.

Підсумовуючи, можна зробити висновок про те, що білінгвізм сприяє досягненню адекватної картини світу в свідомості особистості. Важливо відзначити, що двомовність, по-перше, допомагає спілкуванню, співпраці, зближенню і взаємодопомоги в суспільно-політичному житті; по-друге, сприяє поширенню широкого культурного обміну між народами; по-третє, сприяє значному поширенню мови міжнаціонального спілкування; по-четверте, сприяє взаємному збагаченню і взаємовпливу, поповненню і розширенню лексичного запасу кожного з мов, що беруть участь в загальному і єдиному процесі.

Література:

1. Басіна, А. Від багатомовного розмаїття до багатомовної освіти. Сучасна система європейської освіти і проекти з розвитку мовної освіти // Іноземні мови в навчальних закладах. – 2007. – № 4. – С. 18-24.
2. Виноградов В. А. Стратифікація норми, інтерференція і обучение языку. Лингвистические основы преподавания языка / В. А. Виноградов. — М., 1983. С. 44-65.
3. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. – К.: Ленвіт, 2003. С. 2–20.
4. Залевская А.А., Медведева И.А. Психолингвистические проблемы учебного двуязычия. – Тверь, 2002.
5. Тадеева М. І. Проблема білінгвізму і плурілінгвізму в мовній освіті європейських країн // Актуальні проблеми викладання іноземних мов у вищій школі. Зб. наук. праць. – №10. – Донецьк, 2008. С. 242–249.
6. Якобсон Р. Звуковые законы детского языка и их место в общей фонологии / Р. Якобсон // Принципы типологического анализа языков различного строя. — М., 1972. С. 105-116.
7. Borbala Richter. Bilingual Education for Minorities in the United States and Hungary // Transatlantic Influence in Central and Eastern Europe. Kodolanyi Janos University College, 2004. – P. 137–149.
8. Crystal D. The English language. A guided tour of the language. Penguin books, 2002. – P.1–21.
9. Josione F. Hamers and Michel H. A. Blanc. Bilinguality and Bilingualism. – Cambridge University Press, 2005. – P. 318–354.

Маріна О.В.,

*доцент кафедри практики англійського усного та писемного мовлення
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

СТРАТЕГІЇ І ТАКТИКИ ВИРАЖЕННЯ ЗАКЛИКУ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Головною функцією політичної лінгвістики є боротьба за владу за допомогою комунікативної діяльності. Саме тому за останні роки політичний дискурс став активним об'єктом лінгвістичних досліджень. Вивчення, аналіз і нові досягнення в сучасній політичній лінгвістиці, а саме у сфері політичного дискурсу, сприяють розвитку більш гармонійної комунікативної практики нових поколінь політичних діячів і журналістів, а вміння аналізу стратегій і тактик вираження заклику і мовних засобів їх реалізації дозволяє філологам і пересічним громадянам аналізувати наміри політика, дає змогу розуміти тонкощі «політичної гри», не піддаватися маніпулятивному впливу і робити власні висновки [4].

Заклик – це мовленнєвий акт, звернений до адресата з метою спонукати його до виконання певної дії або сукупності дій, які розуміють як важливу складову суспільно значимої діяльності, що сприяє

досягненню певних ідеалів. Поняття заклик має різне семантичне варіювання, однак, в усіх визначеннях можна виділити базові компоненти, що складають спільний значеннєвий центр, а саме:

- адресант (суб'єкт дії; той, хто цілеспрямовано впливає на об'єкт дії);
- інформація (дія, спрямована на об'єкт);

адресат (об'єкт дії; той, на кого спрямована інформація) [1, с.420].

Заклик в американському політичному дискурсі реалізується за допомогою мовленнєвих стратегій і тактик. О. Іссерс зазначає, що мовленнєва стратегія – це «комплекс мовленнєвих дій, спрямованих на досягнення комунікативної мети» [2, с.54]. Мовленнєва тактика розглядається Є. Клюєвим як «сукупність практичних ходів у реальному процесі мовленнєвої взаємодії» [3, с. 19].

У залежності від комунікативної мети мовця стратегії мовленнєвої поведінки діляться на дві групи: стратегії інформування і стратегії впливу. Стратегії інформування – це стратегії мовленнєвої поведінки, спрямовані на обмін інформацією між автором і її одержувачем, а стратегії впливу – це стратегії мовленнєвої поведінки, спрямовані на вплив автора на одержувача.

У сучасному політичному дискурсі для вираження заклику використовуються стратегії мовленнєвого впливу. Серед них для вираження заклику використовується стратегія переконання або стратегія підкорення. Як зазначає вчена О. Іссерс, стратегія переконання характеризується більш швидким досягненням комунікативної мети і спрямуванням напрямку мислення одержувача. Вона реалізується за допомогою: тактики банальних істин, тактики мовного нав'язування або псевдологіки, тактики візуального нав'язування, тактики ілюзії вибору, тактики номіналізації, тактики ціннісного підстроювання, тактики аргументації, тактики агітації [2].

У сучасному політичному дискурсі мовленнєва активність зазвичай спрямована на те, щоб змусити адресата думати та діяти так, як це потрібно мовцю. Суть стратегії підкорення полягає у тому, що хід комунікативної події не збігається з бажаннями і уявленнями суб'єкта мовлення, і він вживає комунікативні дії, прагнучи впливати на партнера у своїх інтересах – змусити його діяти відповідно до прогнозованого результату. Розглянемо більш детально тактики, які є характерними для стратегії підкорення. Вчені Дж. Марвелл і Д. Р. Шмітт поділяють їх на позитивні і негативні в залежності від дій або мовних засобів і наводять такі: тактика погроз, тактика обіцянок, тактика позитивної і негативної оцінки, тактика апеляції до авторитету, тактика компліменту [5].

Отже, використовуючи стратегії і тактики, які є найбільш підходящими для певного адресата, можна домогтися найбільшої ефективності мовленнєвого впливу та найшвидшого досягнення комунікативної мети заклика в політичному дискурсі.

Література:

1. Баранов А. Н. Лінгвістична експертиза тексту: теорія та практика/ учб. посібник / – 3-е изд. – М.: Флінта: Освіта, 2011. – 592 с.
2. Іссерс О. С. Комунікативні стратегії і тактики / Іссерс О. С. – М.: УРСС; ЛКИ, 2008. – 288 с.
3. Клюєв Є. Мовна комунікація: успішність мовленнєвої взаємодії / Клюєв Є. – М.: Освіта, 2001. – 155 с.
4. Чудінов А. П. Сучасна політична комунікація / Чудінов А. П. – М.: Єкатеринбург, 2009. – 292 с.
5. Marvell G. Dimensions of compliance-gaining behavior: An empirical analysis / G. Marvell, D. R. Schmitt // Sociometry. – 1967. – V. 30 (№4). – P. 350 – 364.

Трухан-Базалійська Т.Л.,
викладач вищої категорії

Житомирський торговельно-економічний коледж КНТЕУ

РОЗВИТОК МІЖСОБИСТІСНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

«Людина, здатна поставити себе на місце інших людей і зрозуміти хід їхніх думок, немає необхідності турбуватися про своє майбутнє.»

Актуальність. Останнім часом все частіше живе спілкування люди замінюють спілкуванням в соціальних мережах. Проводячи багато часу за комп'ютером люди, особливо молодь, поступово втрачають і так не дуже розвинені навички спілкування. На жаль, людство стає менш товаришським, часто